

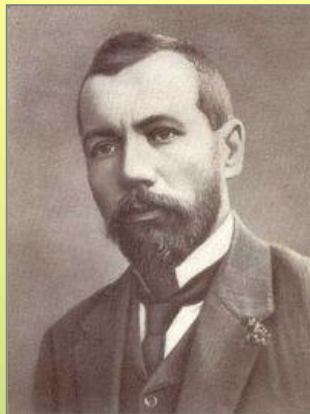
Централізована бібліотечна система для дітей м.Львова
Відділ інновацій, маркетингу і перспективних технологій

Серія
«Вони плекали образ України»

Бібліографічна пам'ятка

«Бунтар. Письменник. Гуманіст»

(до 140-річчя від дня народження Василя Стефаника)

Львів - 2011

«Я своєю душою пустив у душу народу і там я почорнів з розпуки, і слів не маю, як все міг сказати, бо страшно за себе, а я ще трошки хочу жити...»

Василь Стефаник

«Його новели – як найкращі народні пісні, в яких нема риторики, ані сентиментальності, а тільки наочне, голе, просте, непідфарбоване життя, дуже часто сумна дійсність, але оздоблена золотом найправдивішої поезії»

Іван Франко

«Як коротко, сильно і страшно пише ця людина...»

Максим Горький

У цьому році виповнюється 140 років з того часу, як у покутському селі Русів з'явився на світ видатний новеліст Василь Стефаник, який поєднав у собі кров волелюбних запорізьких козаків та лагідність і бурхливість покутської вдачі.

Родина Стефаників жила заможнo, хоча під час пожежі у 1911 році в родині згоріла хата. Проте мати винесла подушку, в якій були зашиті гроші. Так рід Стефаників знову залишився багатим. Семен натомість побудував ще більший будинок, який стоїть і донині. Зараз там знаходиться меморіальна частина музею.

З дитинства Василь, хоча й був із заможної родини, але пас овець. У сім років батько віддав його до сільської початкової школи, згодом у Снятин до четвертої виділової* школи. Після закінчення школи в Снятині батько віддає свого сина до коломийської гімназії. Пізніше Стефаник згадуватиме про свій вступ до гімназії так: «Одного разу батько покликав мене з поля від волів та наказав збиратися, якби я відав якою гіркою буде ота наука».

Навчався у Снятинській міській школі, потім у польських гімназіях у Коломії та Дрогобичі. Стефаник писав в автобіографії 1926 року — «Я почув велику погорду для мене. Тут зачали мене бити».

Був виключений з Коломийської гімназії через участь у «Покутській трійці» — таємному творчому об'єднанні духовно близьких митців-земляків, до складу якої входили також Лесь Мартович та Марко Черемшина. По закінченні Дрогобицької гімназії вступив до медичного факультету Краківського Університету (1892). У Кракові Стефаник на довгі роки заприятелював з польським лікарем і культурним діячем В. Морачевським. Приятелювання з ним, а також дружні стосунки з плеядою письменників «Молодої Польщі» (зокрема з С. Пшибишевським) відкрили Стефанику, за його власним висловом,

* виділова школа – міська школа, після якої учні могли навчатися в середньому навчальному закладі (гімназії)

«дорогу в світ». Багато працюючи над своєю загальною освітою і, знайомлячись з сучасною йому західно-європейською літературою, Стефаник поступово втрачав зацікавлення медициною і зрештою у 1900 покинув університет. Батько, довідавшись, що син не студіює медицину, перестав його фінансувати. Окрім того, 1 січня 1900 року помирає мати письменника. Невдовзі Семен Стефаник одружується, після чого син довго не приїжджав додому.

Перші літературні спроби Стефаника припадають на роки навчання в гімназії; 1897 р. в чернівецькій газеті «Праця» надруковано кілька його новел з життя покутського села («Виводили з села», «Лист», «Побожна», «У корчмі», «Стратився», «Синя книжечка», «Сама замиська»). У 1899 р., теж у Чернівцях, з'явилася перша збірка прози Стефаника «Синя книжечка». Літературна критика сприйняла ці перші публікації з великим захопленням як твори цілком зрілого і надзвичайно талановитого автора. Високу оцінку дістали й наступні збірки новел Стефаника: «Камінний хрест» (1900), «Дорога» (1901), «Моє слово» (1905). На кінець минулого і перші роки ХХ століття твори Стефаника були вже відомі в перекладах польською, німецькою, російською та ін. мовами. Тож коли 1903 р. Стефаник поїхав у Полтаву на відкриття пам'ятника І. Котляревському і зустрівся там з Лесею Українкою, Оленою Пчілкою, М. Коцюбинським, М. Старицьким, Г. Хоткевичем та іншими, вони привітали його як одного з видатних діячів української літератури.

Після смерті матері він жив самотником, майже ні з ким не контактує. Винятком була родина священника Кирила Гаморака із села Стечеви, що неподалік від Русова, із яким письменник був знайомий ще з гімназійних часів, - у домі священника часто збиралася патріотична молодь, а його самого селяни Снятинського повіту кілька разів обирали послом до галицького сейму у Львові. Згодом доля химерно й тісно пов'яже Василя Стефаника не лише зі священником, а й із трьома його доньками. Найстарша, Євгенія Калитовська (старша за письменника й на той час заміжня), стала палкою і забороненою (хоч і взаємною) любов'ю письменника. Проте доля виділила їй небагато років життя: Євгенія померла 1906 року. Друга – Ольга – стала його дружиною, а третій — Олені (Плешкан) — довелося виховувати його дітей і найдовше жити в домі письменника. 1904 року Василь Стефаник одружився з Ольгою Гаморак і пішов господарювати у Стечеву, в дім

Кирила Гаморака, який усіляко підтримував письменника. Отримавши ґрунт під ногами, письменник почав потрохи повертатися до свого звичного активного темпу життя — занурився в громадську діяльність — і невдовзі його обрали послом до австрійського парламенту.

Батько Василя Стефаника, Семен, спостерігаючи за змінами в житті сина, кличе його до Русова, виділяє 18 моргів поля та обіцяє допомогти з будівництвом власної хати. 1910 року Василь Стефаник повертається до рідного села й починає будувати свій «біленький палац» – єдине з усіх його «помешкань», що збереглося досі. Після десяти років спільного життя померла дружина Василя Стефаника, його «найліпший приятель», Ольга Стефаник (Гаморак). Доглянути за малолітніми синами Стефаника приходиться третя сестра з родини Гамораків – Олена Плешкан. Вона перебирається жити до письменника в Русів і доглядає за його дітьми.

На цей час припадає активізація Стефаника у громадській діяльності: він засновує читальні «Просвіти». В 1908-1918 рр. працює послом австрійського парламенту, виступає у справах оборонцем селян. У 1916 р. Стефаник повертається до літературної творчості (новели «Дитяча пригода» і «Марія»), яка триває до 1933 р. Усього за другий період він написав 23 новели та автобіографічні спогади. Частина новел увійшла в останню збірку «Земля» (1926), а решта його доробку, друкованого по журналах, з'явилася в ювілейному виданні «Твори» (1933). Крім того, залишилася велика кількість листів Стефаника, які мають не менше літературне значення, ніж новели. «Моя література, - писав він, - в моїх листах».

У перші повоєнні роки померли двоє братів Василя Стефаника, Володимир і Юрко, а також батько Семен – із великої колись родини Стефаників у Василя залишився лише молодший брат – Лука (загинув він пізніше, 1944 р., від рук гестапо). Одразу після смерті батька письменник написав новелу «Земля» з присвятою пам'яті батька. Сліпа любов батька до землі тут набула зовсім іншого забарвлення; син намагається зрозуміти її. У цей час відчутно погіршується матеріальне становище письменника. Його сім'я бідує, Стефаник залазить у борги – до того ж підрастають сини, доводиться думати про їх освіту. Ненадовго рятують публікації в Радянській Україні і гонорари, висока досмертна пенсія. Але коли на Галичину та Буковину доходить інформація про колективізацію, Голодомор, арешти й знищення

письменників, Василь Стефаник відмовляється від усіх наданих йому радянською владою почесностей. Тому в УРСР аж до 1939 р. його перестали згадувати. Лише у 1949-1954 рр. вийшли твори Василя Стефаника в 3 томах.

Після смерті, у 1927 р., свого приятеля, письменника Марка Черемшини, Стефаник відчув себе старим і немічним, хоча було йому лише 60 років. За спогадами, письменник щоранку виходив із хати, сідав на лавочку і милувався природою, сходом сонця та ранковою росою (новела «Роса»). Про що тоді думав Василь Стефаник, дивлячись зі свого порога на горби, всіяні кам'яними хрестами?

У січні 1930 року Василеві Стефанику паралізувало всю праву частину тіла, що ще дужче підкосило його. Останні роки Василеві Стефанику було важко пересуватися, проте він намагався-таки рухатися, бути активним: «Який я слабкий, який кривий, але до свого гробу я ще годен зайти», – писав він у ті часи. Помер Василь Стефаник уночі 7 грудня 1936 року в оточенні друзів, односельців і сільського пароха. Поховано письменника в Русові, його могила — поруч із могилами матері, батька, сестри, дружини, друзів та прототипів новел письменника.

Родинне поховання Стефаників у Русові

Русів – родинне гніздо Стефаників. У цьому селі народився письменник, господарював довший час, відійшов у вічність і похований на сільському цвинтарі. Тут пройшло дитинство синів Василя Стефаника: Семена, Кирила і Юрія.

Усе життя прожив у селі Кирило, хоча закінчив Торговельну школу у Львові, допомагав по господарству батькові, який в останні роки тяжко хворів, а пізніше, коли в батьківській садибі було створено музей, він був його директором впродовж 46 років. Семен і Юрій

Стефаники закінчили Львівський університет. За фахом були юристами. Після II Світової війни Семена Стефаника неодноразово обирали до Верховної Ради СРСР, деякий час він займав посаду заступника голови Ради міністрів УРСР, багато років очолював Львівський облвиконком, в останні роки працював директором Львівського меморіального музею Івана Франка.

Юрко Стефаник - єдиний із синів Стефаника, який успадкував від батька літературний хист. Не знайшовши роботи у тодішній Польщі, в травні 1936 року емігрував до Канади, де працював журналістом. Не зміг провести в останню дорогу батька. Згодом повернувся до Львова, впорядкував батьківський архів. У роки війни підготував і видав його твори зі вступною статтею, яку підписав псевдонімом Юрій Гаморак (дівоче прізвище матері). Був членом ОУН. В кінці війни повторно емігрував до Канади. Досліджував і популяризував творчість батька. Його старанням виходили твори Стефаника українською і англійською мовами. Видав працю "Моїм синам, моїм приятелям", присвячену дослідженню творчості батька і українських письменників 1930-х років. Його видання були заборонені в Україні. Згідно із заповітом, дружина Юрія Стефаника Олена перевезла його прах до Русова, де і поховали сина поруч з батьком. У Канаді залишилися сини Юрія Василь і Корнелій.

У 1990-х не стало синів Василя Стефаника. А трохи пізніше і внуків Романа і Юрія - синів Семена і Кирила. В Україні, у Львові, живуть нащадки письменника, внуки Кирила: Василь і Олеся з дітьми Андрієм, Остапом і Дарієм.

Бібліографія

(знаком «*» позначено видання, наявні у фонді ЦБС для дітей)

Книжкові видання

Бабій, В. Жінки його серця [Текст] / В. Бабій. - Івано-Франківськ : Сівєрсія, 2002. - 56 с.

У книзі йдеться про стосунки В. Стефаніка з Є. Бачинською, Є. Калитовською, О. Гаморак та О. Кобилянською.

Бабій, В. Кленові листки болю і любові [Текст] / Василь Бабій. - Івано-Франківськ : Видавець Супрун В. П., 2009. - 112 с.

До книги увійшли есе, повість, новели, п'єса знаного на Прикарпатті прозаїка, краєзнавця, лауреата премії ім. В. Стефаніка В. Бабія, які пов'язані з історією життя Василя Стефаніка.

Бабій, В. Покутський трисвіт [Текст] / авт.-упоряд. Василь Бабій. - Івано-Франківськ : Видавець Супрун В. П., 2010. - 208 с.

Видання представляє "Покутську трійцю": Василя Стефаніка, Леся Мартовича, Марка Черемшину у їх багатогранному вимірі через художнє слово, слово критика і літературознавця.

Букса, І. Творчість та словник малозрозумілих слів Василя Стефаніка [Текст] / І. Букса. - К. : Смолоскип, 1996. - 132 с.

Автор у своїй праці висвітлює життєвий і творчий шлях українського письменника. Репрезентує аналіз перших перекладів його новел польською мовою, подає методичні поради щодо вивчення окремих творів та зразок літературного монтажу, словник малозрозумілих слів й приклади з'ясування Стефанікових діалектів.

Виноградник, Т. Нащадки Василя Стефаніка [Текст] : статті, спомини, нариси / Т. Виноградник ; Івано-Франківська обласна організація Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, Івано-Франківська обласна організація Всеукраїнської спілки краєзнавців. - Івано-Франківськ : Нова Зоря, 2001. - 152 с.: іл.

До ювілейної дати Василя Стефаника – 130-річчя від дня народження, Теофіл Виноградник видав книгу, яка може слугувати певною енциклопедією для дослідників життєвої та творчої спадщини великого письменника. У цій книзі автор вперше друкує „родинне древо” Стефаників та дає йому науково обгрунтований коментар.

*** Гнідан, О. Д. Василь Стефаник [Текст] : життя і творчість: посібник для вчителя / О.Д. Гнідан. - К. : Рад.школа, 1991. - 222 с. : ил.**

Посібник для вчителів, студентів та всіх, хто вивчає творчість Василя Стефаника.

Горак, Р. Кров на чорній ріллі : есе-біогр. В. Стефаника / Р. Горак ; ред. Н. Л. Ленська. - К. : Академія, 2010. - 608 с.

«Його називали Володарем дум селянських, Мужичьким Бетховеном, а він вважав себе Великим страдником. Над ним висіло прокляття за сподіяний предками злочин — знав, що має спокутувати його. Від того все навколо було чорним, як мужичьке поле. Чув себе листком берези, котрого пірвав вітер, забрав від мами. Постійно мучив його неспокій. Ніде не знаходив пристановища. Вчився на лікаря, але не став ним. Був послом до віденського парламенту, але нічого суттєвого зробити не зміг. Жив у боргах. Соромився своєї бідності. Боліли йому людські страждання. Натягував від того струни душі своєї і виливав свій біль на папері. Постійно сумнівався, чи його письмо буде зрозумілим. Франко вважав його своїм наслідником у літературі, критикував тих, хто хотів спримітизувати написане ним».

Таким постає Василь Стефаник в есе-біографії Романа Горака «Кров на чорній ріллі».

*** Гоян, Я. Дорога [Текст] : (літературний портрет Василя Стефаника) / Я. Гоян. - К. : Веселка, 2005. - 70 с.**

Про життєві дороги новеліста світової слави Василя Стефаника, про людей, які йому зустрічалися і ставали прообразами героїв новел, про маловідомі, але надзвичайно цікаві й промовисті факти життя письменника.

Грицюта, М. С. Художній світ В. Стефаника [Текст] / М. С. Грицюта. - К. : Наукова думка, 1982. - 199 с.

Життя і творчість, формування світогляду Василя Стефаника.

Костащук, В. Володар дум селянських [Текст] / В. Костащук. - Ужгород: Карпати, 1968. - 192 с.

Біографічне дослідження.

Лепкий, Б. Присвяти Василеві Стефаникові [Текст] : збірник / Б. Лепкий. - Тернопіль, 1997. - 100 с.

У виданні розкрито довголітню дружбу між письменниками крізь призму науково об'єктивних, літературно-критичних оцінок творчості видатного новеліста, спогадів і листів. Тут зібрано художньо-критичні, мемуарні та епістолярні документи, що раніше не публікувалися.

Луців, Л. Василь Стефаник - співець української землі [Текст] / Лука Луців. - Нью-Йорк - Джерзі Ситі : Свобода, 1972. - 485 с.

Праця дослідника з діаспори містить чимало цікавих фактів про життя і творчість письменника. Увагу привертає розділ книги з промовистою назвою "Мій життєпис в моїх творах".

Піхманець, Р. Іван Франко і Василь Стефаник [Текст]: взаємини на тлі доби : моногр. / Р. Піхманець ; НАН України Львів. від. Ін.-ту л-ри ім. Т. Г. Шевченка, Ін-т українознавства при Прикарпат. Нац. ун-ті ім. В. Стефаника. - Л., 2009. - 262 с. (Франкознавча серія. Вип. 13).

У книзі на багатому фактографічному матеріалі розкрито взаємини І. Франка та В. Стефаника як найчільніших представників "старшого" і "молодого" поколінь в українській політичній історії і в розвитку національного письменства. Поручено проблеми рецепції постаті "українського Мойсея" у свідомості покутського новеліста та сприйняття Франком художнього новаторства В. Стефаника.

Піхманець, Р. «У своїм царстві...» [Текст] / Р. Піхманець. - Снятин : Прут Принт, 2010. - 252 с.

Роман присвячено з'ясуванню художньо-творчої сутності В. Стефаника. Тому у структурі оповіді поєднуються тексти новеліста з авторським словом. Безпосередньо подієвий час охоплює початкові етапи творчої кризи письменника.

** Погребенник, Ф. Василь Стефаник [Текст] : семінарії / Ф. Погребенник. – К. : Вища шк., 1979. – 190 с.*

Життя і творчість В. Стефаника в основних датах і документах.

Погребенник, Ф. Василь Стефаник і родина Кирила Гаморака [Текст] / Ф. Погребенник. - Снятин : Прут Принт, 2000. - 72 с.

В історико-літературному документальному дослідженні на основі епістолярної спадщини В. Стефаника розкриваються взаємини письменника із родиною священика Кирила Гаморака.

** Погребенник, Ф. Сторінки життя і творчості Василя Стефаника [Текст] / Ф. Погребенник. - К. : Дніпро, 1980. - 350 с.*

У книзі на основі документальних і архівних даних розповідається про життя і творчість письменника-новеліста.

** Процюк, С. Степан Процюк про Василя Стефаника, Карла-Густава Юнга, Володимира Винниченка, Архипа Тесленка, Ніку Турбіну [Текст] / С. Процюк. – К. : Грані-Т, 2008. – 110 с. : іл. – (Життя видатних дітей).*

У розділі про Василя Стефаника міститься цікава розвідка про дитинство письменника.

Процюк, С. Троянда ритуального болю [Текст] : [роман про Василя Стефаника] / С. Процюк. - К. : Академія, 2010. - 183 с. : іл. - (Автографи часу).

Психобіографічний роман є історією загадкового внутрішнього світу і харизми В. Стефаника. Його манила й переслідувала троянда - символ життя і смерті. Ритуалом власної творчості він прагнув подолати трагізм і суперечності буття.

** Стефаник Василь [Текст] / упоряд. Г. Чопик, Р. Чопик // Українська література. 10 кл. Вип.3. – К. : Всеуито, 2001. – 63 с.*

Програмні тексти, ілюстрації, пояснення, тести, завдання.

Стефаник Василь: Життя і творчість у документах, фотографіях, ілюстраціях / упоряд. Ф. Погребенник. - К. : Рад. шк., 1987. - 144 с.: іл.

Дослідник життя і творчості Стефаника зібрав та упорядкував у своїй книзі документи і фотографії родини Стефаників.

Літературно-критичні статті

Бондар, Н. Стефаник Василь [Текст] / Н. Бондар // Живиця : хрестоматія укр. літ. ХХ ст. - К., 1998. – Кн.1. - С. 107-111.

Головацький, І. Василь Стефаник і його приятелі [Текст] : Морачевські та Окуневські / І. Д. Головацький // Записки ЛНБ ім. В. Стефаника. Вип. 4. - Львів, 1994. - С. 195-210.

* ***Горак, Р. З глибин душі людської*** [Текст] : [прочитання творів В. Стефаника зі сцени] / Р. Горак // Дзвін. - 2010. - № 7. - С. 114-116.

* ***Горак, Р. Могила за горбом повстанців*** [Текст] : [про родину Морачевських і В. Стефаника] / Р. Горак // Дзвін. - 1994. - № 11/12. - С. 133-145.

* ***Горак, Р. Фрагмент роду Василя Стефаника*** [Текст] : [на основі даних із метрич. книг Держ. архіву Івано-Франків. обл.] / Р. Горак // Дзвін. - 2006. - № 5-6. - С. 105-108.

Горболіс, Л. Карби життєвого шляху Василя Стефаника [Текст] : [урок-конф.] / Л. Горболіс // Дивослово. - 1996. - № 9. - С. 42-46.

* ***Гоян, Я. Дорога*** [Текст] : (Життєва і творча доля В. Стефаника) / Ярема Гоян // Українська література в загальноосвітній школі. - 2000. - № 2. - С. 2-9.

Гузар, З. Новела В. Стефаника „Вістуні” [Текст] / З. Гузар // Записки ЛНБ ім. В. Стефаника. Вип. 7/8. - Львів, 2000. - С. 467-470.

Дем'янівська, Л. Митець великого таланту [Текст] / Л. Дем'янівська // Стефаник В. Новели та оповідання. - К., 1991. - С. 5-16.

* **Диптих про «Покутську трійцю»** [Текст] / Р. Чопик // Дзвін. - 1997. - № 5-6. - С. 113-128.

* **Єсипенко Д. Християнський світогляд Василя Стефаника** [Текст] : шлях духовного зростання / Д. Єсипенко // Українська література в загальноосвітній школі. - 2008. - № 11. - С. 43-48.

* **Крижанівський, С. Стефаникові сини** [Текст] / С. Крижанівський // Дзвін. - 1994. - № 4. - С. 130-136.

* **Лепкий, Б. Із спогадів. «Василь Стефаник»** [Текст] / Б. Лепкий // Дивослово. - 1996. - № 9. - С. 3-5.

* **Ликова, Л. Людина, злочин і філософія екзистенціалізму ХХ віку** [Текст] : (за новелою В. Стефаника "Новина") / Л. Ликова // Українська мова і література в школі. - 2003. - № 1. - С. 50-52.

* **Ляхова, Ж. Національні й загальнолюдські ідеали в новелі В. Стефаника "Марія"** [Текст] / Ж. Ляхова // Українська мова і література в школі. - 1993. - № 11. - С. 3-6.

Матвійшин, В. Василь Стефаник і новаторські пошуки західноєвропейських письменників [Текст] : монографія / В. Матвійшин // Український літературний європеїзм. - К., 2009. - С. 61-71.

* **Мовчан, Р. Сильова палітра української прози першої половини ХХ століття** [Текст] : [В. Стефаник - як представник експресіонізму початку ХХ ст.] / Р. Мовчан // Бібліотечка «Дивослова». - 2009. - № 2. - С. 15-16.

- * *Музичка М. Шляхи до біографії Василя Стефаника* [Текст] / М.Музичка // Дивослово. – 1995. - № 5-6. – С. 30-32.
- * *Піхманець, Р. Повернення до себе* [Текст] : над листами В. Стефаника / Р. Піхманець // Дзвін. - 2008. - № 5-6. - С. 121-139.
- * *Погребенник Ф. Василь Стефаник* [Текст] : (1871-1936) / Ф.Погребенник // Українська мова і література. - 1998. - № 21-24. - С.69-71.
- * *Рязанова, О. Білий світ Василя Стефаника* [Текст] / О.Рязанова // Українська мова та література. - 2001. - № 3. - С.7.
- * *Сенник, Л. Василь Стефаник* [Текст] : погляд крізь століття / Л. Сенник // Дзвін. - 2004. - № 5-6. - С. 146-148.
- * *Сізова, К. Модерне переосмислення фольклорних традицій портретування у новелістиці Василя Стефаника* [Текст] / К. Сізова // Дивослово. - 2010. - № 2. - С. 52-54.
- * *Слоньовська, О. Проблема еміграції в новелах Василя Стефаника* [Текст] : творчість другого періоду / О.Слоньовська, Б.Сушевський // Українська мова та література. - 2001. - № 3. - С. 6-20.
- * *Соловей, О. "Чи кожен здатний винести свій хрест, ще за життя не лігши в домовину..."* [Текст] : (Творчість В.Стефаника. Новела "Камінний хрест") / О.Соловей // Дивослово. - 2000.- 5. - С.44-46.
- * *Стефаникові сни* [Текст] // Дзвін. – 1994. - № 4. – С. 130-136.
- * *Токарик, М. Новели Василя Стефаника як експресіоністичне відображення дійсності* [Текст] / М.Токарик // Дивослово. - 2003. - № 2. - С.64-66.
- * *Федорів, Р. Червоне сонце Василя Стефаника* [Текст] / Р.Федорів // Дзвін. - 1996. - № 5-6. - С.150-152.

Ходімо пішки до Стефаника [Текст] / Р. Іваничук // Чистий метал людського слова. - К., 1991. - С. 35-48.

* *Шудря, М. Бетховен українського слова* [Текст] : [В.Стефаник] / М.Шудря // Дивослово. - 1996. - № 9. - С.7-8.

* *Шумило, Н. Літературний феномен Василя Стефаника* [Текст] : (Національний варіант експресіонізму) / Н.Шумило // Українська література в загальноосвітній школі. - 2001.- № 3. - С.34-42.

* *Яцків, Н. Гі де Мопассан і Василь Стефаник* [Текст] : спільне та відмінне / Н.Яцків // Дивослово. - 1999. - № 10. - С.7-9.

* *Яцків, Н. Художньо-психологічний образ землі та селянина в інтерпретації Еміля Золя і Василя Стефаника* [Текст] : (Спроба порівняльно-психологічного аналізу) / Н.Яцків // Всесвіт. - 1999. - № 8-10. - С.182-185.

Вебліографія

Бабій, В. Дружина, подруга, супутниця [Електронний ресурс] . - Режим доступу: <http://www.chasipodii.net/pv/1930/> . - Мова: українська.

Про дружину В.Стефаника Ольгу Гаморак.

Василь Стефаник і Прикарпаття [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.if.ua/publish2011/1305792913.html>. - Мова: українська.

Рекомендаційний бібліографічний покажчик до 140-річчя з дня народження письменника.

Від Покуття до геніальності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kolomyya.org/se/sites/pb/14891/>. – Мова: українська.

До річниці дня народження В.Стефаника.

Єсипенко, Д. Християнський світогляд Василя Стефаника: шлях духовного зростання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrlit.vn.ua/article1/1308.html>. – Мова: українська.

Вивчення творчості письменника у світлі християнського віровчення. На допомогу вчителю.

Костащук, В. Стефаник – сам з собою [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.scribd.com/doc/15785995/-1971>. – Мова: українська.

Василь Костащук зі Стефаником вперше зустрівся у 1912 р., а після смерті письменника все життя займався вивченням творчості письменника.

Костенко, Т. Сад Василя Стефаника сотий рік плодоносить... [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.wz.lviv.ua/articles/79114>. – Мова: українська.

Про долю синів Василя Стефаника.

Костенко, Т. Столітнє гніздо Стефаника [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dt.ua/articles/60741>. – Мова: українська.

Білі сторінки і знакові постаті у житті видатного письменника.

Літературно-меморіальний музей Василя Стефаника [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.museum.if.ua/museums/r13/96.html>. – Мова: українська.

Музей знаходиться в селі Русів, де народився і проживав Василь Стефаник. Розташований в меморіальному будинку письменника. Серед експонатів музею є багато рукописів, прижиттєвих видань письменника, важливих біографічних та історичних документів.

Мокрий, В. Між Русовом і Краковом Василя Стефаника : Дорога до Слова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nestor.cracow.pl/Wydawnictwo/ms_08/039_moky_stefanyk_ua.htm. – Мова: українська.

Автор дає часткову уяву про атмосферу тодішнього Кракова, де Стефаник, вже як письменник, свої терпіння і болі “виливав на папір”, як це сказала його майбутня дружина – Ольга Гаморак.

Пастух, Б. Психоісторія Василя Стефаника від Степана Процюка [Електронний ресурс] . – Режим доступу:

<http://www.litgazeta.com.ua/node/949>. - Мова: українська.

Рецензія на книгу С.Процюка «Троянда ритуального болю».

Троскот, І. «На вузлі» Стефаникової хати [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2011/04/12/na-vuhli-stefanykovoji-hatu/> . – Мова: українська.

Літературна мандрівка на батьківщину В.Стефаника.

Чорна рілля пізнання музицького Бетговена [Електронний ресурс] . – Режим доступу:

<http://bukvoid.com.ua/reviews/books/2011/05/06/075656.html>. - Мова: українська.

Рецензія на книгу Р.Горака «Кров на чорній ріллі».

Пам'ятник Василю Семеновичу Стефанику (1871-1936 рр.)

Був встановлений в 1971 році перед входом у

Львівську наукову бібліотеку, яка носить його ім'я.

(Скульптор В. Сколоздра, архітектор М. Вендилович).

Бібліографічна пам'ятка

«Бунтар. Письменник. Гуманіст»

(до 140-річчя від дня народження Василя Стефаника)

для учнів 7-9 класів та організаторів дитячого читання

*Поштова марка України, присвячена Василю Стефанику
(випущена у 1996 р.)*

Укладач: Мирошніченко В.В., провідний методист ВІМПТ ЦБС для дітей м. Львова

Редактор: Мордовенко Е. О., провідний методист ВІМПТ ЦБС для дітей м. Львова

Відповідальний за випуск: Галушко В.Ф., директор ЦБС для дітей м. Львова

